

Minnesanteckningar LTS höstmöte 2010

Plats: Getteröns naturrum, Folkets Hus och Teater Halland

Nedan följer en summering av LTS höstkonferens i Varberg 2010.

Tisdag den 9 november

Inledning

Bertil Lindström, vice ordförande LTS och **Lena Angviken** styrelseordförande Teater Halland AB hälsar välkomna. **Mikael Nord**, ansvarig för Gettörn naturrum, gav oss en introduktion och inspiration. Med fantastiska bilder presenterade han flera av de fåglar som besöker denna unikt fågelrika plats vi befann oss på.

Rapport från LTS styrelse

BiBu 2010, LTS arrangerade 1 seminarium ”...när kulturen knacker på skolans dörr?”
Almedalen 2010, LTS arrangerade 3 seminarier; ”Nycirkus, glas- och scen konst i kulturkofferten? – fallstudie från Glasriket.” (I samarbete med Dramatiska Institutet.)
”Backlasch för kulturen i skolan?” (I samarbete med Lärarförbundet.) ”Syns man inte så finns man inte – om mediernas betydelse för kulturpolitiken.”

Inför höstmötet har styrelsen haft möten med Kulturrådet och diskuterat samverkansmodellen och förändringar av finansieringen av LTS. Kulturrådet understryker att de anser att LTS som organisation och samtalspartner är viktig – men vi ska finansieras inom befintlig budgetram.

Styrelsen har haft ett förberedande möte med SKL. Vi har också deltagit i SKL:s konferens ”Regionala aspekter på kultur”.

Samarbetet med Svensk Scenkonst fortsätter och två viktiga frågor som vi arbetar vidare med är; pensionsfrågan och en utbildning för politiker under våren.

LTS/Riksteaterns arbetsgrupp har träffats en gång under hösten, gruppen består av Magnus Holm, Linde Sjöstedt, Veronika Laampa Lönnbro, regional samordnare och Stefan Karsberg, uppdragsledare regionalt samarbete. Under Teaterdagarna i Hallunda 19 - 21 november har vi två gemensamma seminarier; ”Normkritisk gestaltning” och ”Riksteatern, länsteatrarna och ett arrangörsled mot förändring”. Samarbetskommittén kommer också att träffas under Teaterdagarna i november. Från LTS ingår Hans Björke, Bertil Lindström, Magnus Holm, Karin Jeppson, Monica Sparby och Linde Sjöstedt. Riksteaterns medlemmar i samarbetskommittén utses i november.

Information från Sture Carlsson, Svensk Scenkonst

Pensionsfrågan – en fråga som man har arbetat med i över 10 år trodde man hade fått sin lösning i våras – men icke. En utredning presenterade ett synnerligen bra förslag med begåvade lösningar inom nuvarande kostnadsram. Alla remissinstanser har tillstyrkt förslaget och alla politiska partier är eniga. Sen har det tagit tvärstopp. Men vi kan inte ligga lågt längre frågan måste lösas. Frågan tas vidare upp under de enskilda överläggningarna.

Radiofrekvenser - i Europa har man bestämt sig för att sälja ut en stor del av de tillgängliga frekvenserna till kommersiella användningsområden och i stället övergå till bredband. Sverige ligger märkligt nog i bräschen för detta och kommer att genomföra försäljningen redan under

våren. Detta innan de tekniska lösningarna är klara, man räknar med en 5 – 10 års utvecklingsperiod för ny teknik. Teatrarna får räkna med tunga investeringskostnader de närmaste åren.

Utrymmet på frekvensbanden kommer att minska drastiskt. Idag använder alla teatrar någon form av trådlös kommunikation med en utrustning som är användbar över hela landet. Det kommer inte att gå i framtiden, utan det kommer att kräva en utrustning för varje plats man kommer att besöka. Formellt kommer det att vara olagligt att använda frekvensutrymmet efter första januari. Svensk Scenkonst har föreslagit regeringen att vi skulle få en del av pengarna när regeringen nu kommer att tjäna pengar på försäljningen – men det var helt uteslutet. Ett inlägg i debatten var, att vi går samman med kyrkan och köper kupp utrymmet för ett bra pris! Svensk Scenkonst kommer att bevaka frågan och hålla oss uppdaterade.

Skapande skolas betydelse för länsteatrarna,

Maria tog upp frågan om Skapande Skolas betydelse för teaternas barn- och ungdomsverksamhet. Hon tog avstamp i arbetsgruppens förslag till remiss svar på ”Spela samman”, där man hade tagit upp Skapande Skolas roll i samverkans-modellen. Maria poängterade att det är viktigt att LTS värnar om sin position som remissinstans och att önskan om konsensus inte får hindra LTS att svara. Möjligheterna finns alltid för enskilda teatrar att skicka in egna remiss svar.

Maria problematiserade runt Skapande Skolas inblandning i kofferten. Vad innebär det att man tar bort estetiska lärprocesser från lärarutbildningar och skolan? Det är långsiktiga satsningar som gör att skolans personal har fördjupade kunskaper som är viktiga i mötet med kulturinstitutionerna/konstnärerna och som väsentligen ökar elevernas kulturkunskap och upplevelse. Skapande Skola är korta projekt. Om det finns en koppling mellan nedskärningarna på estetiska ämneslärare och Kulturskolor runt om i landet och de medel som har tillförts till Skapande Skola, så bör frågan snarast analyseras. En annan viktig demokratisk fråga är hur når man ut till alla barn med Skapande Skola?

Vem är projektägare? Skapande Skola är ett projekt som enligt direktiven ska ägas av skolan och dess huvudmän. Det måste utvärderas vad detta betyder för länsteaternas barn- och ungdomsverksamhet. Vad är kulturpedagogik och vad är en kulturupplevelse? Maria menar att det är mycket viktigt att göra skillnad på estetiska kulturupplevelser/konstupplevelser och ”skapande skola” dvs estetiska metoder och upplevelser för att främja skolans mål och elevers egen kreativitet.

Viktigt ur ett långsiktigt perspektiv både för teatrar och skolor är att värna de estetiska ämneslärarnas situation i skolan. De står för både fackmässig och pedagogisk kompetens. Många konstnärer och artister arbetar idag halvtid med sitt konstnärskap och halvtid som estetiska ämneslärare inom bild, drama etc. Men det finns en tydlig åtskillnad varifrån pengarna till det pedagogiska respektive det konstnärliga uppdragen kommer ifrån och det är viktigt för konstnärens frihet och verksamhet.

Repertoarbetet på länsteatrarna sker i dialog med skolorna men teatrarna har det yttersta ansvaret för vad det blir. Pedagogiskt arbete som hör till föreställningarna tillför upplevelsen av kultur något extra och kan peka ut för lärare och elever möjliga vägar att arbeta vidare i skolans undervisning med en teaterupplevelse. Men initiativet till denna specifika pedagogiska verksamhet är teaterns och då är det också ok att använda vår tid och våra medel. Skapande skola tar av kulturskapares och institutioners verksamhetstid och i viss mån medel. Ersättningarna täcker inte vad våra arbetsinsatser har varit. Skall kulturen betala för skolans

kompetensutveckling med sina medel och ta av sin verksamhetstid? Teater Halland och jag tror många andra teatrar gör mycket och gärna pedagogiskt arbete i förhållande till sina föreställningar. Men detta arbete initieras då som sagt av oss själva – det ingår i våra uppdrag - och det sker utifrån våra konstnärliga val i vår repertoar och verksamhet.

Det är skola och utbildningsväsendets behov och drivkrafter som måste vara styrande för Skapande skola såsom direktiven är formulerade. Skapande skola projekten ska drivas av skolorna själva och de formulerar projekten - en berättigad fråga är då varför skolorna inte får pengar från utbildningssidan för att köpa kompetens kring kulturkunskap, estetiska läroprocesser och pedagogisk verksamhet för att stärka elevernas egen kreativitet. Pengarna till Skapande skola borde komma från Utbildningsdepartementet inte Kulturrådet.

Jag ser en fara i att i ett hårdnande ekonomiskt klimat - då kulturanslagen med största sannolikhet inte kommer räknas upp utan snarare urholkas. Det man i slutändan kommer värna är barn- och ungdomsanslagen i den kommunala och regionala kulturbudgeten. Om då Skapande skolan medlen ligger i den potten så är det lätt hänt att det blir en del av den totala kulturbudgeten för barn och unga dvs teatrarnas och andra konstutövares verksamhetspengar äts osynligt upp. Det behöver tydliggöras - till vad och hur Skapande skola pengarna ska användas.

Förslag från Styrelsen att vi bildar en arbetsgrupp med Thomas Ohlsson som sammankallande, som diskuterar hur LTS samverkan med skolan ska utvecklas vidare. Frågan hänsköts till de enskilda överläggningarna.

Presentation av de olika regionernas samverkansprocess

Philip Johnsson, mötets moderator inledde med att ta upp regionteatrarnas roll i samverkansprocessen, ska vi bedriva vår konstnärliga grunduppdrag eller vara ”hjälp-gumma” åt alla i den regionala utvecklingsprocessen? Vilken roll har LTS i relation till maktcentrerna framöver? Styrelserna måste arbeta mycket med opinionsbildning i kommunerna.

Monica Sparby teaterchef Gotland

Arbetsprocessen med att ta fram kulturplanerna har varit fantastiskt och det är framför allt politiernas förtjänst här på Gotland. Kulturchefen har pressat på och drivit denna fråga ner till minska kulturinstitution. Kommunen har bjudit in till öppna frukostmöten och två kulturting där man bjudit in alla. Man har skapat en referensgrupp som har haft 5 – 6 möten per år och där hela kulturlivet har varit representerad, både institutioner och enskilda konstnärer.

Monica berättade om det uppdrag som de har fått från kommunen att undersöka möjligheterna av en gemensam scenkonstinstitution. Visionen är att det ska vara ett levande, myllrande kulturhus som har Oslooperan som förebild. Man har hittat en gymnasieskola från 70-talet som kan rymma hela konstlivet, scenkonsten, ung kultur, etablerad kultur. Vad är ett kulturhus, hur ser man bortom begränsningarna?

Den regionala kulturplanen innebär att all kultur är med, teater, dans, musik etc. och man har valt att satsa på institutionerna i en 3-årsplan där man bl.a. värnar om länsteatern på Gotland. Principen om arm längs avstånd är utgångspunkten.

Maria Ericson, teaterchef Halland

2007 tillsattes en egen halländsk kulturutredning med uppdrag att titta på Halland och länets utvecklingsmöjligheter samt stämna av mot Kulturrådets och den kommande statliga

utredningens riktlinjer. I februari 2008 presenterades utredningen *Kultur för ökad attraktivitet* och den ligger till grund för den regionala kulturpolitiska strategin och arbetet med samverkansprocessen. Halland har inte haft någon regional kulturförvaltning så nu bygger man upp en organisation och man plockar hem kompetenser genom att ta in konsulenter i den nya enheten. Processen har varit som allt annat oerhörd snabb. Underlaget för den halländska kulturplanen har skrivits av respektive institutions- eller verksamhetschef i avlyssning med andra inom sitt fackområde. Alla kulturverksamheter i regionen och civilsamhället har medverkat.

För att sätta igång arbetet med processen initierade regionen ett antal gemensamma workshops och seminarier. Sedan gick "alla hem och skrev" och skickade sedan sina underlag vidare till regionens enda kulturtjänsteman. Underlagen togs sedan upp i gemensamma "hearings" där varje fackområdes underlag diskuterades i ett forum. Samverkansmodellen har uppmuntrat till hela denna gemensamma process. De halländska kulturverksamheterna och arrangörerna har rest frågan om hur den framtida kulturpotten senare ska fördelas och föreslagit ett kulturråd, men inga beslut har ännu tagits.

Halland har historiskt inte satsat pengar på kulturen. Den egna utredningen visade att man skulle behöva skjuta till 60 miljoner kronor till för att hamna i paritet med andra. Landstinget la under förra året till 15 extra miljoner. Kommunerna borde lägga till resterande 45 milj men det återstår att se. Hur organisationen och framtida strukturer kommer bli vet man ännu inget om. Vad som är klart är att det blir ett kulturutskott direkt under kulturnämnden.

När jag ser tillbaka har samverkansprocessen varit stimulerande och precis som kulturutredningen satt politiskt fokus på kulturens område. Ämnet är långt och komplicerat - det finns exempel på bristande kulturkompetens och iögonfallande önskemål från enskilda politiker att vi skulle spela en speciell repertoar eller arbeta på ett speciellt sätt. Det pedagogiska uppdraget hos kulturutövarna gissar jag kommer vara stort när det gäller att undervisa kommunalpolitiker. Som teater har man nu en vare sig man vill eller inte mer nära och eventuellt en beroendeställning till de regionala och kommunala politikerna. Situationen tidigare var mer inriktad på dialog då vi hade två parter - regionen och kulturrådet att förhålla sig till - nu är det bara en.

Lennart Thörnlund ordförande och **Omar Jakobsson** vice ordförande, Norrbotten Kulturplanen ska gälla i tre år. Man fick en helgjuten diskussion om hela Norrbotten. Kulturplanen följer de nationella målen för kulturpolitiken, men även regionens och landstingets mål, kommunala mål, med prioriterade områden. Man har försvarat institutionerna och deras roll.

Fem parallella processer (power point)

- Kulturtjänstemannaträffar-forum för kulturfrågor alla 14 landsting-kommuner (*kulturchefer, kultursekreterare*) (*arbetsgrupp 5 + 5*)
- Kommunbesök i länets 14 kommuner med ledande kommunpolitiker (*delaktiga*), *tjänstemän, kulturpolitiker, civilsamhället och enskilda kulturutövare.*
- Dialogmöten med civilsamhället på regional nivå
-Enskilda kulturutövare, -Konstnärer, -Författare, -Teaterarbetare, -Länsstyrelsen, -Minoritetsorganisationer (samer), -Hushållningssällskapet m.fl

- Kulturplanearbetet (*Parallellt skrivande sedan mars månad*)
- Kulturberedning 4 möten (Inget remissförfarande)
- AU
- Landstingsstyrelsen 9 ledamöter
- Kommunförbundet 8 ledamöter (*Kommunalråd+ tjänstemän*)

Sammanfattning:

Smidig process trots tidsbrist. Bra samarbete mellan kommunerna. Stimulerande process
Många kom i kontakt med kulturen på allvar för första gången.

Pressmeddelande 2010-10-29 Norrbottens läns landsting:

”Norrbottens kulturplan antagen av landstingets styrelse.

Som första landsting/region har Norrbottens läns landsting lagt fast en kulturplan enligt den nya samverkansmodell som ligger till grund för Sveriges nya kulturpolitik.

– Vi är glada både för det helhetsgrepp om kulturen som planen gett oss och för den goda samverkan vi haft med kommunerna under arbetets gång, säger Kent Ögren, landstingsråd.”
(Slut power point presentation)

Det har varit ett kaotiskt arbete som har legat på landstingets personal, situationen har varit mycket olika beroende av kommunens storlek. Består kulturtjänstemännen av 2 bibliotekarier och en kulturekreterare så finns ingen kulturpolitik att tala om. Alla kommuner skulle vara med på samma villkor, Luleå som största kommun i länet, höll sig lite lågt.

Institutionerna har haft en viktig roll, att beskriva, förankra och skapa förståelse för hur det går till att skapa en produktion på en teater. Helt enkelt ett folkbildningsarbete att berätta hur en teaterproduktion går till för tjänstemän och politiker i länet. Arm längs avstånd som en viktig princip, de konstnärliga processerna fortsätter som tidigare.

Processen skulle gå fort, det fanns en diffus idé om att om vi är först ut, så kanske det finns pengar att få. Men det har varit ett uppsving för kulturen, vi hade en strategi redan tidigare, men nu har vi en samlad kulturstrategi.

Olof Lindqvist & Ulrica Josephsson, Västra Götaland

Oklarheten och snabbheten känns igen, men vi har nog varit mycket mindre delaktiga än andra. Regionen hade ett försprång i och med att Västra Götalandsmodellen redan fanns. Lars Nordström – tung politiker som drivit processen – har betytt mycket - men nu kommer han att sluta. Regionstyrelsen har under processen skyddat kulturen och man har varit mycket glada över att få förvalta medlen själva. Det råder politisk enighet när det gäller kulturplanen och arm längs avstånd har inte varit något problem för Västra Götaland. Man har också skapat en konstnärlig extern arbetsgrupp.

Juni 2009. Vi blir kallade till möte med VGR's Kultursekretariat där de vill informera oss om arbetet med att ställa samman en regional kulturplan. Chefer från scenkonst, muséer, folkhögskola med flera är samlade. Vi blir ombedda att formulera våra visioner för 2011 och i enighet kommer vi fram till att en enkel mall skall utgå från sekretariatet så att villkoren blir jämförbara. Viss osäkerhet råder, dialog känns inte möjlig - tiden är alldeles för knapp. Någon är rent av upprörd.

Den 28 juni skickas en mall ut till samtliga institutioner. Den är formad som en ”ansökningsblankett” där man ska äska medel och beskriva verksamheten för 2011. ”Ansökan” ska vara inne senast 20 augusti.

Juli/augusti 2009 Sekretariatet arbetar med sitt förberedande arbete och behandlar samtliga

planer (ansökningar) som sänts in.

September 2010 Seminarier/Workshops på olika teman - bl a barn och unga, internationa-
lisering. Planen sänds in och läggs på webben - dock utan att återkoppling har skett till
bolags-, och förvaltningschefer. Processerna avslutas, på ett harmoniskt sätt trots den korta
tiden.

Regionalisering och Samverkan

Moderator **Philip Johnsson**.

Efter att ha pratat 2 och 2 en stund och samlat intrycken från förmiddagen så presenterade
samtliga grupper olika teman/frågeställningar som redovisas härnedan i punktform.

- Vikten av att bjuda in rätt politiker – det är en politisk process.
- Kulturplanen – en ”demokratisk” process.
- Vilka är med i processen – Hur når vi dem.
- Folkbildningsprocess.
- Vikten av dialog.
- Avsaknad av vision – varför gör vi det?
- Blir det någon skillnad – vem bestämmer till slut? Kulturrådet eller regionen?
- Arm längs avstånd.
- Ekonomin viktig – indexuppräknningen. Hälften var.
- Samverka betyder ”Se till att era pengar samverkar”.
- Hur försvarar man ”konsten” och dess institutioner i mindre regioner? Stad/Landsbygd
- Vad har hänt med kulturens status?
- Kulturpolitiken som icebreaker.
- Risk med kartläggningen?
- Hur hanterar vi besvikelsen ”inga mera pengar” etc.
- Risk – att bjuda upp – men inte ha mer medel – besvikelse
- Lita på vår profession. Kulturens kvalité.
- Hur skapar man en kompetens bland de som ska förhandla? Styrelsernas kompetens?
- Hur sväller kulturtjänstemännen, tex i region Skåne? Verksamhet – kontra -
kulturbyråkrati.
- Riksteatern som ett alternativt kulturråd.
- En stark centralstyrning – en förankring efteråt. Det som förenar oss är att vi är
professionella!
- Hur värnar vi och visar vi det?
- Konst/kulturpolitik – risk för kommersialisering.
- Tidsplanen plus och minus.

Skilda överläggningar politiker/teaterchefer

Se ”Rapportering från överläggningarna och slutsummering – hur går vi vidare?” längre fram
i minnesanteckningarna.

Onsdag den 10 november

Regionaliseringen inbjudna gäster från Kulturrådet och SKL

Kerstin Brunnberg, Mika Romanus, Jochum Landin, Kulturrådet

Kerstin Brunnberg inleder med en jämförelse mellan Sveriges länsteatrar och Sveriges Radios alla lokala kanaler. Utan dem skulle Sveriges Radio vara fattigt, de utgör en otrolig tillgång med kvalificerad bevakning från hela landet. Ni representerar Sveriges största scen och den största publiken. Ni har ett enormt utbud och det som man vill skapa enligt samverkansmodellen – det är i mångt och mycket något som ni redan har skapat. Det är otroligt intressant. Det händer mycket nu. Sverige har levt med starka län med en balans med huvudorten. Ja, man måste förändra hela tiden och förhålla sig, det handlar om att våga det är som är värt att våga, inom de nya förutsättningarna. Organisationer och strukturer kommer och går innehållet – det som ni skapar är det som består.

Här nedan presenteras Kulturrådets powerpoint.

Länsteatrarnas Samverkansråd Varberg den 11 november 2010

KULTURSAMVERKAN ELLER KOFFERTMODELL

LEDANDE I EUROPA PÅ KULTUR

1:a	egen skapande kulturaktivitet
1:a	läst en bok
1:a	besök på bio
2:a	besök på bibliotek
2:a	besök på museum/galleri
4:a	besök på teater
4:a	besök balett, dans eller opera

HUR SKA VI FORTSÄTTA VARA LEDANDE?

Dagens agenda:

- Samverkansmodellen - ny modell för fördelning av statsbidrag till regionerna
- Vad innebär samverkansmodellen?
- Hur fungerar samverkansmodellen?
- Vad är samverkansrådet?
- Hur går uppföljningen till?

DETTA HAR HÄNT

- Tid för Kultur – regeringens proposition 2009
- Riksdagens beslut december 2009
- Spela samman – Chris Heisters betänkande februari 2010
- Kulturrådet fick uppdrag att förbereda insatser för att genomföra modellen – redovisades i juni 2010
- Budgetpropositionen 2011

VAD INNEBÄR SAMVERKANSMODELLEN?

- Dialogen mellan **staten – regionerna – kommunerna** utvecklas
- Staten har ett övergripande strategiskt ansvar för den nationella kulturpolitiken
- Större regionalt inflytande över hur de statliga medlen fördelas
- Kulturskapare och civila samhället inbjuds till dialog

HUR FUNGERAR SAMVERKANSMODELLEN?

- I regionens **kulturplan** presenteras kultursatsningarna
- Kulturplanen tas fram i samverkan med kommuner, och i samråd med kulturskapare och det civila samhället
- Sju områden i kulturplanen ligger till grund för Kulturrådets styrelses årliga beslut om statsbidrag

SJU OMRÅDEN LIGGER TILL GRUND FÖR STYRELSENS BESLUT

- Professionell teater-, dans- och musikverksamhet
- Museiverksamhet
- Biblioteksverksamhet
- Konst- och kulturfrämjande verksamhet
- Regional enskild arkivverksamhet
- Filmkulturell verksamhet
- Hemslöjdsfrämjande verksamhet

VAD ÄR SAMVERKANSRÅDET?

- Ett råd bestående av organisationer som har nationellt ansvar för de områden som ingår i samverkansmodellen
- Ordförande är Kulturrådet
- Kulturrådet fattar beslut efter samråd

Ingående myndigheter; Kulturrådet (ordf.) Riksantikvarieämbetet, Riksarkivet, Svenska Filminstitutet, Kungliga Biblioteket, Nämnden för hemslöjdsfrågor, Riksteatern, Konstnärsnämnden.

HUR GÅR UPPFÖLJNINGEN TILL?

- Statliga bidrag måste kunna redovisas till regeringen
- De områden som beskrivs i kulturplanerna och får statsbidrag måste därför gå att följa upp
- Kulturrådet arbetar med uppföljning tillsammans med samverkansrådet och i dialog med regionerna

AVSIKTSFÖRKLARINGAR

- Kulturrådet har, tillsammans med ett antal regioner/landsting identifierat utvecklingsområden som vi samarbetar kring.
- Avsiktsförklaringarna kan fungera som ett underlag i arbetet med kulturplanerna.

- Avsiktsförklaringarna lever vidare i kulturplanerna och dialogen om gemensamma utvecklingsområden fortsätter inom ramen för samverkansmodellen.

VAD HÄNDER MED DEM SOM INTE ÄR MED?

I de landsting som inte ingår i samverkansmodellen får verksamheterna bidrag på samma sätt som tidigare.

TIDPLAN

- 5 november – kulturplaner till Kulturrådet
- Januari fattar Kulturrådets styrelse beslut om bidrag till de fem första regionerna

HUR FÅR JAG VETA MER?

www.kulturradet.se

Medieseminarier
(Slut powerpoint)

Den här modellens styrka är tvånget att tala med varandra och tvånget att lyssna på varandra. Det har i alla fem regioner skett en mängd olika samtal i olika former, det kan man se i de kulturplanerna som har kommit in. Samverkansrådet är inget beslutande organ, utan ett diskussionsforum för att diskutera samverkansmodellen. Det är Kulturrådet som fattar besluten.

En fråga från publiken; Har Riksteatern utvecklats till ett nytt litet kulturråd?

Kerstin Brunnberg; Nej – Riks sitter med i Samverkansrådet p.g.a. av deras teaterkonsulenter och de resurserna. Pengarna ska användas på ett nytt sätt och ett mera effektivt sätt. Konstnärsnämnden ingår utan att de har några resurser som ingår i samverkansmodellen. Avsiktsförklaringarna är skelettet i kulturplanerna. Ska alla med? Det får framtiden utvisa och Stockholm är en speciell fråga. Det finns inget slutdatum.

Det finns 1,2 miljarder att fördela. Intentionerna är att pengar ska kunna flyttas och det finns möjligheter att flytta pengar inom regionerna. Det finns mer att läsa på hemsidan! Hör av er till kulturrådet om ni har frågor!

Att vara här är ett tillfälle för oss att framföra en önskan om ett fortsatt samarbete. Ni representerar en kunskap som kulturrådet inte har. Kulturrådets mycket starka uppfattning är att ni representerar en verksamhet som är mycket, mycket viktigt. Kulturrådets önskan och begäran är att fortsätta diskutera med er. Det är en historiskt låg uppräkningsvilket är besvärligt. Vi får kämpa sida vid sidan i denna situation. Viktigt med opinionsbildning kring dessa frågor. Det som bekymrar mig är pensionsfrågan i dubbel bemärkning. Kerstin Brunnberg tog också upp ”Hallundadeklarationen” LTS och Riksteaterns avsiktsförklaring som ett viktigt och konstruktivt samarbete.

Publiken lyfte frågan om resurser och om man på nationell nivå har möjlighet att göra omprioriteringar. Det trodde man sig inte kunna göra framöver, de medel som finns kvar inom Kulturrådet är till de fria grupperna och utvecklingsmedel (18 miljoner). Samverkansmodellen ska förhoppningsvis resultera i en bättre användning av resurserna. Det produceras konst och kultur av en mycket hög klass till relativt lite pengar. Sverige har tagit ut mindre pengar till konst i EU fonder – här kan SKL och Kulturrådet hjälpa till i ansökan.

Calle Nathansson, SKL

Calle inledde med att tacka för att han hade blivit inbjuden till LTS höstmöte. Sedan gav han en introduktion till SKLs organisation. SKL har en politisk beredning som arbetar med kulturfrågor, sen något år tillbaka. Den beredningen består av politiker från hela Sverige. Konst och kulturfrågorna finns integrerad i avdelningen för tillväxt och samhällsbyggnad. SKL har skapat ett positionspapper om hur de ser på kulturfrågorna, hur ska kommunens/regionernas/statens roll se ut? Vi tror på samverkansmodellen och de 1,2 miljarder från staten på kommunal och regional nivå kan förstärka kulturen och jag tror att den kommer att få en tydligare position. SKL har ett nätverk där ett 15 tal kommuner driver utvecklingsprocesser men stadsplanering, kartläggning etc.

Här nedan presenteras SKL:s power point.

Regionaliseringen

Utmaningar, möjligheter och dilemman

Calle Nathanson

Tillväxt och samhällsbyggnad

08 452 74 22

calle.nathanson@skl.se

Syfte

- **Tid för kultur (prop 2009/10:3)**
 - Att vitalisera kulturpolitiken
 - Skapa regional mångfald
 - *Kulturens fria roll och kulturens betydelse för andra samhällsområden (aspektpolitik)*
- **Budgetprop utgiftsomr. 17**
 - Ska bidra till ökad uppfyllelse av nationella kulturpolitiska målen
 - Ge ökade möjligheter till regionala prioriteringar och variationer
 - *Samtidigt ska staten ha ett fortsatt övergripande strategiskt ansvar för den nationella kulturpolitiken*

Hög hastighet – tid för dialog?

- **Spela samman (SOU 2010:11): 3 mån**
 - remisstid: 3 mån
- **Kulturrådets förslag till ”förberedande insatser”:** <1mån
- **De fem försökslänen levererar kulturplanerna:** 5 nov
- **Kulturrådet bereder och stämmer av i samverkansrådet - beslut:** jan
- **Statliga medel för regional kulturverksamhet:** 1 jan 2011
- **Ca 10-12 landsting/kommunala samverkansorgan vill delta:** 1 jan 2012 (förberedande insatser från nu-nov 2011)

Utmaningar

- **Det regionala kulturstrategiska arbetet: regionala kulturplaner**
 - samverka mellan region-kommuner-institutioner-kulturliv-civilsamhälle
- **Metoder för samverka**
 - kartläggningsfas: Cultural planning
 - transparenta processer
 - kulturlivets medskapande
- **Koppling till det övergripande utvecklingsarbetet (RUP)**
 - institutionerna måste vara delaktiga i arbetet

- påtala den egna potentialen för hållbar samhällsutveckling

Möjligheter

- Att stärka satsningarna på kulturområdet
 - de tre nivåernas ansvarstagande kan förmeras genom gemensamma satsningar
- Att stärka kulturområdet som potential i lokalt och regionalt utvecklingsarbete
- Att dialog skapar nya möjligheter
 - samarbeten kan leda till effektiviserande (över länsgränser, Tid för kultur)
 - vitaliserande effekt, nya perspektiv/aktörer kan tillkomma

Dilemman

- Synen på det nya anslaget – är det *ett* anslag eller har det ”underliggande” anslagsposter?
- ”Landstingen ska fördela medlen till samtliga verksamheter...”
 - kan omprioriteringar ske?
 - hur stora omprioriteringar kan tillåtas?
- Kommer initiativet underifrån?
 - behov att länen tar ett helhetsgrepp - ”masterplan”
- Om planarbetet leder till ökade satsningar från kommuner och landsting
 - hur ska staten kunna svara upp?
 - är det sämre för de som kommer in i ett senare skede?

Utvecklings- och kompetensinsatser

- Morgondagens kulturarbete, vt 2011
 - Samling för kulturnämndernas politiker vt 2011
 - Cultural planning – en metodhandbok
 - Dialog med högskolor och universitet
- Beställ redan nu på www.skl.se - Släpps i december

Rapportering från överläggningarna och slutsummering – hur går vi vidare?

Politiker gruppen – Thomas Ohlsson rapporterar:

1. Pensionsfrågan

Debattartikel i lokalpressen med underskrift av ordföranden. Brev till regeringen från LTS samt debattartikel i rikspressen. Svensk Scenkonst stödjer oss i skrivandet och med fördjupad information. I samband med skrivelsen till lokala medier kan en personlig kontakt tas med journalisten för att lobba att vi får in en artikel på kultursidorna.

2. Samarbetet med Riksteatern

Politikergruppen ska ta del av SWOT-analysen angående Riksteatern och frågan skall diskuteras vidare.

3. LTS uppdrag

Medlemmarna har ett stort ansvar att förse styrelsen med frågor som man vill att LTS driver. Utbildning av styrelseledamöter och att aktivt lobba för kulturen/scenkonsten.

4. Skolgruppen

Thomas Ohlsson fick i uppdrag att vara sammankallande i en arbetsgrupp som arbetar vidare med skolfrågorna. Två personer förutom sammankallande skall väljas och intresseanmälan från politiker skall lämnas in när respektive styrelse har klart med ny sammansättning efter valet. Tillsammans med valda teaterchefer försöker vi hitta nya samarbetsformer med skolan/skolfacken.

5. Almedalen

Även 2011 deltar vi i Almedalsveckan. Mycket viktigt att LTS är med och syns i Almedalen och att de kulturpolitiska frågorna lyfts fram. Styrelsen får arbeta vidare med frågan.

Teaterchefsgruppen, Monica Sparby och Magnus Holm rapporterar

1. Pensionsfrågan – se ovan, stor enighet.

2. Samarbetet med Riksteatern

Kort sammanfattning. Viktigt att hitta goda relationer till Riksteatern, men ändå redovisa de problem som vi ser, vår känsla av dold agenda, vad är det Riks håller på med? Vi ska efterlysa mer transparens och kommunikation mellan oss. Vi ska fokusera på arrangörsfrågorna och vi ska vara aktiva. Hålla fast i ”Hallundadeklarationen”. En diskussionsgrupp som kommer att stärka den arbetsgrupp som redan finns bildades bestående av Gugge Sandström, Karin Enberg och Olof Lindqvist.

3. LTS uppdrag

Frågan fick inget svar – utan alla tog den med sig vidare.

4. Skolgruppen

Vi har en grupp med Olof Lindqvist, Malin Axelsson, Maria Löfgren och Maria Ericsson med uppdrag att undersöka och utveckla hur LTS förhållande till skolan ska utvecklas.

5. Almedalen

Frågan diskuterades, ingen ville i dagsläget ingå i någon arbetsgrupp, däremot såg man möjligheten att ha ta upp skolfrågan igen i ett seminarium under Almedalsveckan.

Monica hälsade också Malin Axelsson, konstnärlig ledare på ung scen/öst och Camilla Ekelöf, konstnärlig ledare på Boråsscenen, Regionteater Väst VÄLKOMNA!

Philip Johnsson sammanfattade våra två dagars diskussion om samverkansmodellen och regionalisering, följande fem viktiga framgångsfaktorer;

1. Hög politisk nivå! Norrbotten är ett gott exempel.
2. Arm längs avstånd!
3. Mer pengar! Ny status för kulturen, vi måste driva på.
4. Var stolta över det konstnärliga som ni är så bra på. Styrelserna har ansvaret för det kulturpolitiska arbetet och informationen.
5. Samverkan är bra! LTS roll har inte minskat, tvärtom LTS behövs mer än någonsin.

Stafettpippen går vidare till Kalmar där vi har vårt årsmöte, 11 – 13 april 2011

Boka också in:

Svensk Scenkonst i Visby, 4 – 6 maj

Teaterbiennalen i Gävle 11 – 15 maj.

Teater Halland berättar om sitt community projekt

Starfish / Skuggorna – regissören **Anders Paulin** och arkitekten, scenografen **Tord Lindstrand** berättade tillsammans med skådespelarna var de befinner sig i repetitionerna i teaterns stora projekt.

Starfish är ett unikt projekt både genom sammansättningen av ensemble och vad gäller valet av spelplatser etc. Anders Paulin och Teater Hallands chef Maria Ericson har valt att göra denna av teaterns Lorca-föreställningar som ett deltagarprojekt eller Communityteater.

Föreställningen är en scenisk händelse där den stora ensemblen och publiken utforskar sin/vår relation till det okända. Vilka skuggor, spöken och annat som påverkar oss i vår vardag och som styr våra liv. Som utgångspunkt för collaget av texter av Anders Paulin ligger pjäsen *Skuggor* av Federico Garcia Lorca, och föreställningen är därmed en fortsättning på teaterns långsiktiga Lorca-projekt.

Starfish kommer att spela på platser där det normalt aldrig spelas teater: rådhus, köpcenter, kraftverk, fabriker o s v. För den scenografiska installationen på de ovanliga spelplatserna står Tor Lindstrand, som till yrket även är arkitekt.

På scen under varje föreställning står 80 personer – skådespelare, statister och olika lokala körer i varje kommun. Totalt är 360 personer involverade på scen. Kort sagt – ett spännande sätt att ta sig an det okända!